

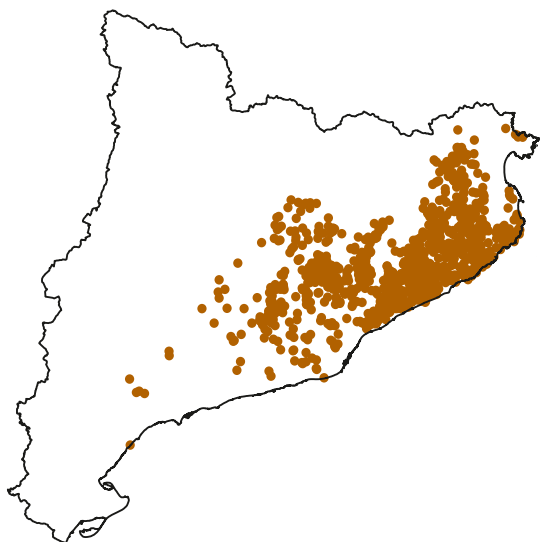
Pinus pinea

Pi pinyer

Distribució

És una de les espècies més característiques de la façana costanera catalana. És més abundant a les comarques Gironines i a l'àmbit metropolità, però també té una certa presència a les comarques centrals. Apareix des del nivell del mar fins una mica més de 1.000 m, però ho fa principalment a la franja dels primers 200 m fins als 400 m.

Noms comuns

Català	Pi pinyer; Pi pinyoner; Pi bo; Pi ver
Castellà	Pino piñonero; Pino doncel; Pino manso; Pino real
Anglès	Stone pine; Umbrella pine; Parasol pine
Francès	Pin parasol; Pin pignon

Aspecte de la fusta

Fusta clara. Presenta l'albeca de tons blanc-grogosos o blancrosats en major proporció que el duramen que és de color rogenc. Anells de creixement palesos, amples, generalment amb més d'un per any, i amb la transició entre fusta de primavera i tardor ben diferenciada especialment en climes secs. Gra bast i fibra recta.

Propietats bàsiques

Densitat 12% (Densitat anhidra)	546,0 (504,62) kg/m ³ Semipesada
Contracció volumètrica	11,40 % Mitjana
Coefficient de contracció volumètrica	0,38 % Mitjanament nerviosa
Higroscopicitat	0,0034 kg/m ³ Normal
Duresa	2,16 mm ⁻¹ Semidura
Resistència a compressió axial	391,0 kg/cm ² Mitjana
Resistència a flexió estàtica	719,0 kg/cm ² Baixa
CO ₂ emmagatzemat	1,86 g CO ₂ /g de fusta

Durabilitat i impregnabilitat

La fusta està classificada com de resistència mitjana en front a l'acció dels fongs i tèrmit, i resistent a cerambícids, líctids i als anòbids. La fusta de duramen és moderadament impregnable i la d'albeca és fàcilment impregnable.

Assecat

Sense dificultats.

Processat i acabat

És una fusta relativament dura i rígida en la que cal incrementar l'angle d'atac de les eines de tall per treballar-la. L'alt contingut en resina provoca un major desgast i manteniment. Cal tenir cura amb l'esqueixament per la poca adherència entre fibres.

Aplicacions

- Embalatge
- Fusteria
- Mobiliari
- Pals
- Paviments
- Tauler enllistonat